

אַבְלָטִיּוֹן, מְלֻטָּה purgatio tritici. BB.
בְּמַלְכָּה Pustula. F.

AR. דָּוֶל Impedivit. Prohibuit. 2, Custodivit. 3, Percussit in naso, ore, cervice. cca. IV. Vilioris, aut incogniti generis, dactylos protulit palma. 2, Gracilibus ossibus, ac macra fuit ovis.

دَوْلَه Palmæ species, al. لَوْنَهُ, et عَكْوَنَهُ

eius fructus dcr. & Vilioris generis dactyli. 2, Coll. Res, quâ tingitur barba, volæ manus, ungues, &c. 3, Arbor navis. (Malus, Antenna, s. trabs longa, cui funes, et rudentes appenduntur. Gigg.)

Q. دَوْلَه Cepit, comeditque. cca. 2, Subegit fæminam. cca. 3, Intrans. Penduli fuere, atque in femora allisi testiculi. 4, Certo cibi generi addictus fuit.

دَوْلَه Penis; et c. A, Glans ejus crassior.

دَفَلَه Pl. دَفَلَه, Gracilis ossibus, atque extenuata ovis.

דְּקָם AR. دَوْم, Fnt. O. A. Fregit anteriores dentes inopinato iactu, aut impulsu; ut lapide. cap vel oris. aut Trusit, impulitve in pectore. cca. 2, mediæ Kefr. Anteriores dentes amisit. 3, uti et VIII. Ingredis, immissusque in eum fuit ventus. ec. على.

دَوْم Noxa. 2, primâ Kefr. Amplus; et, Mim. Tesd. c Kesra mediæ, Cui fracti sunt dentes. 3, mediæ Gjezm. Gravis mœror ob debita, vel simile. 4, c He fin. Cujus palatum ob senium profligatum sit, & obduratum, camelus, ovis. Gigg.

ادْوَم Tres fractos habens dentes. مَلْدَوْم Mulier laxo pudendo.

دَوْم سِرِيْكُوم Sericum album.

Kefr. et mediæ Gjezm. Decrepitus, pendulo mento, senex.

دَوْن Cui inter eundam laxius pendet mentum camela. 2, Magna gravis que urna.

ادْوَن Longiore præditus mento. Plu.

دَوْنَه Inferior menti pars. s. asperæ arteriæ caput. (Angusta res. Gigg.) & Inferior ventris pars circa umbilicum.

ÆTH. לְפָה: Dormitavit, proclivis ad somnum fuit. Matt. 25. 5. Psal. 75. 6. et 118. 28. Fut. 120. 3. 2 Pet. 2. 3. לְפָה: Dormitatio. Psal. 131. 4. Luc. 9. 32. Conv.

c Ar. دَكَس.

AR. At. دَوْس, دَوْس Pervasit regionem, et Penetravit in terram palus. cc. 2, Implevit pateum. cca. (¶ ram palus. cc. Summam numeri confecit.

Gigg.) 3, اَدْرِي اَيْن دَوْس, لَهُ, vel in

Pass. دَوْس بَه Nescio quo evasit.

أَمْسَك rectius c. دَوْس Granula milio similia. 2, Nom. animalculi.

دَوْس Rex quidam. Gig. مَلْدَوْس

Pl. دَلَّا أَقْدِيس Validus camelus.

AR. دَوْعَه Inhaesit terræ, & latuit in ea, præ miseria, paupertate. et Abjectus, pauperque fuit. 2, Stomachi indigestione ex lacte laboravit camelus pullus. IV. Trans. I, I.

دَوْعَه et Con tentum esse angustiore vitâ. Sovo.

دَوْعَه it. دَوْعَه

דְּקִירְיָה Vasa, cadi. Chol. 127. 1. Ba. metz. 84. 1. דְּקִירְיָה. דְּקָל v. מִדְקִירְיָה Corbes, expon. סָלִים Fossio, perfoffio, punctura. Nom. Propri. loci altissimi ad Euphratem. Kiddusch 72. 1. Basr. 24. 1. קְרִיאַת הַנָּהָר Clamor, b. e. sonitus, strepitus fluminis. Aruc. al. דְּקִרְטוֹס Directus, erectus. Bresh. rab. s. 19. ad Gen. 3. 1. CL. מִקְרָאִים Decurio. Falkut in Leg. 308. 2. דְּקִירְיָה Sch. DP. Latus.

S Y R: دَقَنْ Pupugit, percussit, transfodit, confodit, transfixit; Cornupetiit, coniscavit. F. Act. 12. 7. Fut. Exod. 21. 28. Deut. 33. 17.

Pah. دَقَنْ Id. Fut. Psa. 44. 6. Ethpeh. قَنْ Confoſſus est. Fut. Isa. 13. 15. قَنْ Cornuferiens, cornupeta, coniscans. F. بَقْنَه Id. F.

بَقْنَه & بَقْنَه Alapa. BB. بَقْنَه Cu nabulum, lectus. F. SAM. قَنْ i. q. Heb. Num. 25. 8.

AR. دَقَنْ Impletus fuit cibo. 2, Irriguus, & floridus fuit locus. & Luxuria runt herba. 3, Vomuit præ nimiâ ingurgitatione.

دَقَنْ, دَقَنْ, دَقَنْ, دَقَنْ Hortus floribus, ac herbis amœnus.

دَقَنْ Coll. Ligna, quibus fulcitur vitis.

دَقَارِيس, دَقَارَان, دَقَارَان, دَقَارَان Hortus. 2, prim. sec. quart. Bracca brevis; qualis nautis est. 3, etiam quart. Susurratio. Mendacium. & Obscenitas. Rixa. Simultas. Consuetudo mali. & Infortunium, malum. It. Temeritas, vanitas. (¶ Podagra. Gigg.)

دَوْقَنْ, دَوْقَنْ, دَوْقَنْ Planicies inter mon tes herbis carens. Id.

دَوْقَنْ, دَوْقَنْ, دَوْقَنْ Vulpes. Linguae per nicitate, & acumine præditus. Gigg.

دَوْقَنْ Nom. animalculi variegati albis, nigrisque punctis. aut Nom. talis avis. (¶ pictura. Gigg.)

ovis. Gigg.

ادم **تَرْسَفَتُ** Tres fractos habens dentes. **مُلْجِمٌ** Mulier laxo pudendo.

ادم **سِرِقُوم** Sericum album.

דְּקָן CHAL. Barba. H. 17. Esa. 15. 2. Gen. 25. 25. Jon. Aff. Levit.

דְּאֵת לִידָה. מַבְרָחָתָה 19. 27. It. Senex. Plant. I.

דְּאֵת בְּדֶקְנֵיָה כֹּלֵי עַלְמָא לֹא יְכַלְּיָה Cui divisio in barba sua, totus mundus non prævalet ei. Sanked. 100. 2. Dcr de astuto. וְלִדְקָן קוֹרְטָמִין Raribarbus calidus, multibarbus fatuus. ib. Barbatus. Metzia. 39. 1.

דְּקָנִינָר Dominus, princeps. T. H. 17. c. 1. Lat. Ducenarius, qui 200. homines ducebat. Veget. lib. 2. c. 8. Sueton. in Aug. c. 32.

SYR. **بَصَنٌ** Barba; Aff. 1 Sam. 17. 35.

بَصَنٌ لَّا سَمَانٌ **بَصَنٌ** Mentum. F.

Barbatus. **بَصَنَةً** Cavea. BB.

بَصَنَةً بَصَنَةً Lupanar. F.

SAM. **בָּרְבָּה** Barba. Levit. 14. 19.

ÆTH. **מַפְלָגָה**: Malleus, ascia, vel dolabra. 3. Reg. 6. 8. I.L.

A R. **דָּוִן** Verberavit i. e. male-
in barbam. cc. dixit in os.
2, Impedivit, prohibuit.

دُون Percussit in mento, aut sub eo. cca.
2, Intransf. Cum mento innixus fuit
manui, baculo. cc. **عَلَى**. 3, Mediâ Kefr. Obli-
quâ fissurâ consuta fuit fistula. IV. Opem tulit in
tollenda re.

دُون Pl. **أَدْفَانٍ**, Mentum. Avic. I. 12.
51. & 20. 36. & 143.

اسْتَعْنَانَ الْمُنْفَعَلَ بِالْمُنْفَنَةَ 33. Ar. inde

Gravatus utitur ope menti sui, sc. camelus plus
satis onus mentum, ceu vectem, terræ applicat,
quo assurgat. Adag. in afflictum, ac laborantem,
qui nullam non captat, arripitque opem. 2, primâ

indigentie ex lacie laboravit. Trans. I. I.

دَوْعَةٌ سُوֹסָה אֲحַדְמָל הַפְּרָנָה et Contentum esse angustiore vitâ. Sovo.

دَوْعَةٌ Terra, pulvis. 2, quart. Milii deterioris genus. & Terra omnis herbæ expers. 3, primâ Kefr. prim. Avidus. Gigg.

دَوْعَةٌ دَوْعَةٌ et دَوْعَةٌ Vehemens fames.

دَوْعَةٌ Egestas. Fames. Status vilis, et abjectus.

دَوْعَةٌ Deprimens hominem paupertas. et Macilentus. Fugiens; velox. (Monachus. Gigg.)

دَوْعَةٌ Cameli depascentes herbas terram usque propter pabuli inopiam.

דְּקָרָה AR. **دَوْفُ**, **دَوْفَ**, **دَوْفَ**, Impetus, pec. inopinatò incidens: (cùm dentes quaternarii moventur. Gigg.)

دَوْعَانَةٌ Cinædus, exoletus.

דְּקָרָה Transfixit, pupugit, transfodit, pec. ad interiora usque. Zach. 12. 10. Aff. 13. 3. Imp. et Pr. Af. 1 Sam. 31. 4. Fst. Num. 25. 8. Nipb. Fst. Esa. 13. 15. Pyh. Pa. Jer. 37. 10.

דְּקָרָה f. Transfossio, transfixio. Pl. Cn.

Prov. 12. 18.

דְּקָרָה i. q. H. Ithp. **דְּקָרָה** al. **דְּקָרָה** Mich. 1. 7. Clavus, palus, paxillus, virga, aut bacillus acutus, cui aliquid infigitur, vel quo transfigitur aliquid. Betza ab in: Kelim. c. 14. It.

Ligo à fodiendo, Schev. c. 5. Id. Pl. **דְּקָרָה** Rami, virgæ, arbusta luxuriosa ad radices arborum ex crescentia. Succa. 13. 1. Furcula,

Aruc. Gr. διπλας. Beresch rab. s. 21. **דְּקָרָה** Radii, splendores, i. q. **דְּקָרָה** Aruc, at ibi non reperitur. Id. Kelim. c. 14. Hinc **דְּקָרָה** Virgæ avium i. e. aves, vimine per caput ipsarum fixo collectæ, ut venum deferris solent, Cholin. 4. 1. Gl. in Gem. Corbis, qs. i. q. **דְּקָרָה**

دَوْرَفَ دَوْرَفَ Vulpes. Lingua per-
niciitate, & acumine præditus. Gigg.

دَوْسٌ Nom. animalculi variegati albis, ni-
grisque punctis. aut Nom. talis avis.
(ir. pictura. Gigg.)

דְּרָה m. Parius, lapis pretiosus. al. Genus marmoris, Marmor candidum. Ita Hebrei communiter omnes. At LXX. MS. Al. & Syrns (qui semper Hebr. veritati adheret religiosissime) non de lapide, sed de strato, vel stragulo petius (illud propr. **דְּרָה**) isthoc, & seq. interpretantur vocabulum (Conv. aliqua ex parte c Syr. & Ch. וְרָה a. vel pro **דְּרָה** Rosa sumebant, vel Ar. **דְּרָה** i. q. Splenduit. v. R. Dav. lib. Rad. Syr. etiam **דְּרָה** si ut Ar.

interpret. pulcher, clarus. ita huic conv. c LXX. Ch. vr. legisse **דְּרָה** cingebant (ex usu Ar.) circumquaque. Esth. 1. 6.

ÆTH. **לְזָה**: i. q. **לְזָה**: vel pro eo; in Cod. Rom. A&. 5. 7, 37. **לְזָה**: Post.

דְּרוֹר **דְּרוֹר** m. Libertas. Lev. 25. 10. Exo. 30. 23. Esa. 61. 1. It. Hirundo, qnō liberè nidificat in hominum ædibus. Ps. 84. 4. Prov. 26. 2. T. Beza 24. 1. Rosch hasch 9. 2. v. R. Levi & Ab. Ezr. Prov. 26. 2.

דְּרוֹדָה m. Carduus, tribulus; genus spinæ, s. sponte, & liberè absque cultura, crestentis. Gen. 3. 18. Hof. 10. 8.

CHAL. **דְּרוֹרִית** Libertas. Falkut in Gen. 27. 1. **דְּרוֹרָה** Fundamentum, præcipuum, principale, capitale, i. q. **עֵקֶר** Radix. Esth. 4. 7. Ven. in Reg. abest. v. Metzia 2. 2. Chagig. 21. 2.

דְּרוֹדָה i. q. Pl. Gen. 3. 18. H. v. Fuller. Miscel. 1. 6. c. 1. T. **דְּרוֹרָה** est herba quædam, quâ curatur morbus, qui vocatur **דְּרוֹרָה**, Gitt. 70. 1. i. q. **דְּרוֹרָה** Crocus spinarum, i. e. sylvestris. Dispersus, dissipatus est; vel decidit. Schir. rab. c. 6. 10. **דְּרוֹרָה** i. q.

Impinguavit: Medium construxit parietem: & i. q. **דְּרָה** Portavit, vel pro eo. DP.

SYR. **دَوْزَهُ** Luctatus est, ceriavit. **دَوْزَهُ** & **دَوْزَهُ** Lucta,